

Daniel Kitabı - Yetmiş Dokuz Numara

1888 İsyânını Açığa Çıkarmak: Laodikya Adventizminin İkinci Kuşağından Dersler

Jeff Pippenger
2024-02-12

Laodikya Adventizminin ikinci nesli 1888'de ortaya çıktı ve o nesil, Hezekiel'in sekizinci bölümünde, "tasvirlerinin odaları" ile betimlenen ikinci iğrençlik olarak simgesel olarak temsil edilir.

Böylece içeri girdim ve gördüm; işte, sürüngeçenlerin her türlü, iğrenç hayvanlar ve İsrail halkının bütün putları, duvarın çevresi boyunca resmedilmişti. Onların önünde İsrail halkının ileri gelenlerinden yetmiş kişi duruyordu; onların ortasında ise Şafan'ın oğlu Yaazanya duruyordu. Her birinin elinde buhur vardı ve yoğun bir buhur dumanı yükseliyordu. Sonra bana dedi ki: İnsanoğlu, İsrail halkının ileri gelenlerinin karanlıkta, her biri kendi resim odalarında yaptıklarını gördün mü? Çünkü şöyle diyorlar: Rab bizi görmüyor; Rab yeryüzünü terk etti. Hezekiel 8:10-12.

Tasvir odaları, kadim adamlar olarak temsil edilenlerin yüreklerindeki kötü sırları temsil eder; ve onlar o kötülüğün ta kendisini yalnızca zihinlerinin odalarına değil, Tanrı'nın mabedinin odalarına da getirmişlerdir.

Kem gözlü olanın ekmeğini yeme; onun leziz yemeklerini de arzulama. Çünkü yüreğinde nasıl düşünüyorsan, kendisi de öyledir. Sana, "Ye, iç" der; ama yüreği seninle değildir. Özdeyişler 23:6, 7.

Tasvir odalarının kötülüğü hem tapınağın duvarlarına hem de ihtiyarların zihinlerinin duvarlarına yazılıdır. Hezekiel'in sekizinci bölümündeki ikinci iğrençliğin gizli tasvir odaları, Laodikya Adventizminin ikinci neslini temsil eder ve dört iğrençlikten ikincisi, kurumsal bir isyanı vurgulamak için üzerinde daha çok durur; her ne kadar dört iğrençliğin tümü halkın koruyucuları olması gereken adamlar tarafından gerçekleştiriliyor olarak tasvir edilmiş olsa da.

İşlenen bütün iğrençlikler için inleyip feryat edenlerin üzerine kurtuluşun işareti konulmuştur. Şimdi ölüm meleği ortaya çıkar; Hezekiel'in görüşünde bu, öldürme aletlerini taşıyan adamlarla temsil edilir; onlara şu buyruk verilir: "Yaşlıyı da genci de, kızları, küçük çocukları ve kadınları bütünüyle öldürün; ama üzerinde işaret olan herhangi bir adama yaklaşmayın; ve Tapınağımdan başlayın." Peygamber şöyle der: "Önce tapınağın önünde bulunan ihtiyarlardan başladılar." Hezekiel 9:1-6. Yıkım işi, kendilerini halkın manevi bekçileri olarak ilan edenlerin arasında başlar. Önce yalancı nöbetçiler düşer. Ne acıyan vardır ne de esirgeyen. Erkekler, kadınlar, genç kızlar ve küçük çocuklar birlikte helak olur. Büyük Mücadele, 656.

İkinci neslin gelişini işaretleyen isyan, özellikle Laodikya Adventizmi'nin liderliğiyle ilişkilidir ve 1888'de Minneapolis'teki Genel Konferans toplantısında tecelli etmiştir. Bu durum, "İsrail evinin ihtiyarları" ifadesiyle ve ayrıca "yetmiş adam" ile temsil edilir. Musa'nın hizmetiyle

ilişkilendirilenler yetmiş ihtiyardı ve İsa'nın ikinci öğrenciler grubu yetmiş adamdan oluşuyordu. "Yetmiş" de tıpkı "ihtiyarlar" gibi liderliği temsil eder. İkinci iğrençlik, liderliğe ekstra bir vurgu yapar ve böyle yapmakla iğrençliğin liderliğin toplu isyanıyla ilişkili olduğuna vurgu yapar.

Yetmiş ihtiyar adamın ortasında "Shaphan'ın oğlu Jaazaniah" duruyordu. "Jaazaniah" adı "Tanrı tarafından işitilmiş" anlamına gelir ve o, Tanrı'nın konuştuğu tam zamanda isyan eden bir önderliği temsil eder; çünkü Tanrı'yı işitti, ama dinlemeyi reddetti; zira Tanrı'nın halkını terk ettiğini ve gizli odalarda olup biteni görmediğini ileri sürüyordu. Jaazaniah "Shaphan'ın oğlu"ydu ve "Shaphan" adının anlamı "saklamak"tır. İkinci kuşak olma durumu, Tanrı'nın konuştuğu tam zamanda isyan eden bir önderliğin isyanını temsil eder; ve bu önderlik, Tanrı'nın onların eylemlerini görmediğine ya da umursamadığına inanıyordu.

Kardeş White, 1888 Genel Konferansı sırasında Laodikya ruhundaki Adventizmin liderlerinin konuşmalarının kendisine gösterildiğini kaydetti. 1888 Genel Konferansı'nda Tanrı, Tanrı'nın dinlemediğini sandıkları sırada kendi aralarında yaptıkları lider toplantılarını Kardeş White'a gösterdi. Orada, odalarının gizliliğinde, Kardeş White'ın, onun oğlunun ve İhtiyarlar Jones ile Waggoner'ın aleyhinde konuştular. Özel odalarında Tanrı'nın onları göremeyeceğini düşündükleri için özgürce konuşabileceklerine inandılar, fakat Tanrı tam da bu konuşmaları kadın peygambere gösterdi. Kurumsal bir toplantıdaydılar ve vahye göre son yağmurun mesajını işitiyorlardı, ama işitmeyi reddettiler.

1888'de böylesine açık bir isyan sergileyen bir liderliğin ortaya çıkmasına ne yol açmıştı ki, Bayan White bunu Korah, Dathan ve Abiram'ın isyanına benzetti?

Kutsal Ruh tarafından aydınlatıldığında, Minneapolis'teki bütün o kötülüğü, Tanrı'nın baktığı gibi, olduğu gibi göreceksin. Bu dünyada seni bir daha hiç görmesem bile, bana hiçbir sebep olmadan yaşattığın kederi, ıstırapı ve ruhuma yüklediğin ağırlığı seni bağışladığımı bil. Ama ruhunun hatırı için, senin uğruna ölen O'nun hatırı için, hatalarını görmeni ve itiraf etmeni istiyorum. Tanrı'nın Ruhuna direnenlerle bir oldun. Rab'bin Kardeşler Jones ve Waggoner aracılığıyla çalıştığına dair ihtiyaç duyduğun bütün kanıtlara sahiptir; ama ışığı kabul etmedin; ve beslediğin duygular ve gerçeğe karşı sarf ettiğin sözlerden sonra, yanlış yaptığını, bu adamların Tanrı'dan bir mesajı olduğunu ve hem mesajı hem de habercileri hafife aldığını itiraf etmeye hazır hissetmedin.

Halkımız arasında, Minneapolis'te kendini gösteren kadar sarsılmaz bir kendini beğenmişlik ve ışığı kabul edip tasdik etmeye karşı isteksizlik görmemiştin. Bana gösterildi ki, o toplantıda ortaya konan ruhu benimseyenlerin hiçbiri, gururlarını alçaltıp Tanrı'nın Ruhuna tarafından yönlendirilmediklerini, aksine zihin ve yüreklerinin önyargıyla dolu olduğunu itiraf edinceye kadar, kendilerine gökten gönderilen gerçeğin kıymetini ayırt edebilmeleri için yeniden açık bir ışığa sahip olmayacaklardı. Rab onlara yaklaşmak, onları bereketlemek ve sadakatsizliklerinden şifa bulmalarını sağlamak istedi, ama kulak asmadılar. Korah, Dathan ve Abiram'ı harekete geçiren aynı ruh tarafından yönlendiriliyorlardı. İsrail'in o adamları, yanlış olduklarını kanıtlayacak her türlü kanıtı karşı koymaya kararlıydılar ve pek çok kişi onlara katılmak üzere yanlarına çekilene kadar isyankâr tutumlarını sürdürüp durdular.

Bunlar kimdi? Ne zayıftılar, ne cahildiler, ne de bilgelikten yoksun kimselerdi. O isyanda, topluluk içinde ün salmış iki yüz elli önder, adı sanı bilinen kişiler vardı. Sözleri neydi? "Bütün topluluk kutsaldır; her biri kutsaldır; Rab onların arasındadır. Öyleyse neden kendinizi Rab'bin topluluğunun üzerine yükseltiyorsunuz?" [Numbers 16:3]. Korah ve yandaşları Tanrı'nın yargısı altında helak olduklarında, aldattıkları halk bu mucizede Rab'bin elini görmedi. Ertesi sabah bütün topluluk Musa ile Harun'u suçlayarak, "Rab'bin halkını siz öldürdünüz" dedi [Ayet 41], ve topluluğun üzerine bir salgın geldi, on dört binden fazlası öldü.

"Minneapolis'ten ayrılmaya niyet ettiğimde, Rab'bin meleği yanımda durdu ve dedi ki: 'Hayır; Tanrı'nın bu yerde yapmanı istediği bir iş var. Halk, Korah, Dathan ve Abiram'ın isyanını tekrarlıyor. Seni doğru yerine yerleştirdim; ışıktaki olmayanlar bunu kabul etmeyecek; tanıklığına kulak asmayacaklar; ama ben seninle olacağım; lütfum ve gücüm seni destekleyecek. Onların hor gördüğü sen değilsin; Benim halkıma gönderdiğim elçilerim ve mesajımdır. Rab'bin sözünü hor gördüler. Şeytan gözlerini kör etti ve yargılarını saptırdı; ve her can bu günahlarından, Tanrı'nın Ruhuna hakaret eden bu kutsanmamış bağımsızlıktan tövbe etmedikçe, karanlıkta yürüyecekler. Tövbe edip dönsünler ki onları iyileştireyim; yoksa kandilliği yerinden kaldıracam. Ruhsal görüşlerini kararttılar. Tanrı'nın Ruhunu ve gücünü ortaya koymasını istemiyorlar; çünkü sözüm karşısında alay ve tiksinti ruhu taşıyorlar. Hafiflik, boş şeylerle oyalanma, şakalaşma ve şakalar her gün sürdürülüyor. Beni aramaya yüreklerini vermediler. Kendi tutuşturdukları kıvılcımların ışığında yürüyorlar ve tövbe etmedikçe keder içinde yatacaklar. Rab şöyle diyor: Görev yerinde dur; çünkü ben seninleyim ve seni bırakmayacağım, seni terk etmeyeceğim.' Tanrı'dan gelen bu sözleri görmezden gelmeye cesaret edemedim."

Battle Creek'te ışık berrak ve parlak ışınlarla parıldamaktadır; ancak Minneapolis'teki toplantıda rol alanlardan hangisi ışığa gelip Rab'bin onlara gökten gönderdiği gerçeğin zengin hazinelerini aldı? Lider İsa Mesih'le adım adım yürüyen kim oldu? Yanılgılı gayretlerini, körlüklerini, kıskançlıklarını ve kötü kuşkularını, gerçeğe meydan okumalarını tümüyle itiraf eden kim oldu? Hiçbiri; ve ışığı kabul etmeyi uzun süre ihmal ettikleri için, ışık onları çok geride bırakmıştır; lütf bakımından ve Rabbimiz Mesih İsa'yı tanımada büyümemişlerdir. Sahip olabilecekleri ve onları dinî deneyimde güçlü kişiler yapacak olan gerekli lütfu alamadılar.

Minneapolis'te takınılan tutum, görünüşe göre aşılmaz bir engeldi; bu da onları büyük ölçüde kuşkucuların, sorgulayıcıların ve gerçeği ve Tanrı'nın gücünü reddedenlerin aralarına hapsetti. Yeni bir kriz geldiğinde, uzun zamandır kanıt üstüne kanıt sunulmasına direnenler, açıkça başarısız oldukları noktalarda yeniden sınanacaklar ve Tanrı'dan geleni kabul edip karanlığın güçlerinden olanı reddetmeleri onlar için zor olacaktır. Bu nedenle tek güvenli yol, alçakgönüllülükle yürümek ve ayakları için düz yollar yapmaktır; böylece total olan yoldan sapmasın. Kiminle birlikte olduğumuz her şeyi değiştirir: Tanrı ile yürüyen, O'na inanıp güvenen insanlarla mı, yoksa kendi sandıkları bilgeliklerinin peşinden gidip kendi tutuşturdukları ateşin kıvılcımları arasında yürüyen insanlarla mı.

Gerçeğe karşı çalışmış olanların etkisini etkisiz kılmak için gereken zaman, özen ve emek korkunç bir kayıp olmuştur; çünkü ruhsal bilgide yıllar önde olabilirdik; ve ışıktaki yürümeleri

gerekenler, Rab'bi tanımak üzere yürümeye devam etmiş olsalardı—O'nun gelişinin sabah gibi hazırlanmış olduğunu bilsinler diye—kiliseye çok, çok can eklenmiş olabilirdi. Ama Tanrı'nın halkına gönderdiği gerçeğe karşı granit bir duvar gibi durmuş olan işçilerin etkisini, doğrudan kilisenin içinde etkisiz kılmak için bu kadar çok emek harcamak zorunda kalındığında, dünya görece bir karanlıkta bırakılır.

Tanrı, bekçilerin ayağa kalkıp bir ağızdan kararlı bir mesaj duyurmalarını, boruya net bir ses vermelerini istedi ki halkın hepsi görev yerlerine koşsun ve büyük işte kendilerine düşeni yapsın. O zaman, büyük güç sahibi olarak gökten inen o diğer meleğin güçlü, berrak ışığı yeryüzünü yüceliğiyle doldurmuş olurdu. Yıllar gerisindeyiz; ve körlük içinde durup Tanrı'nın Minneapolis toplantısından yanan bir kandil gibi çıkıp yayılmasını istediği bizzat o mesajın ilerleyişini engelleyenlerin, Tanrı'nın önünde yüreklerini alçaltmaları ve zihinlerinin körlüğü ile yüreklerinin katılığı yüzünden işin nasıl engellendiğini görüp anlamaları gerekir. Manuscript Releases, cilt 14, 107-111.

1888'de böylesine açık bir isyan sergileyen bir liderliği ortaya çıkaran şey neydi ki, Sister White bunu Korah, Dathan ve Aviram'ın isyanına benzetmişti? Yanıt kuşkusuz, Ezekeil'e bildirilen daha da büyük iğrençliklere giden yolu hazırlayan 1863'teki isyanda yatıyor. Leviticus yirmi altıdaki "yedi kez"i reddetmek ve sahte bir çizelge ortaya koymak, 1863'ün sahtesini ayakta tutma zorunluluğunu doğuracaktı. Böylece Miller, mücevherlerinin etrafa saçıldığını ve çöplerle, sahte mücevherler ve paralarla örtüldüğünü izleyecekti. Dünyevi bir deyiş şöyle der: "tarih galipler tarafından yazılır."

Aslında galip olmasalar da, Laodikya Adventist Kilisesi'ni yönetenler, dört nesil boyunca artan isyanı ayakta tutan bir tarih anlatısı kurmak için zaman ve emek harcadılar; böylece bu isyanı, göksel meleklerce kayda geçirilmiş gerçek tarihten çok uzak bir ışıkta göstermeye çalıştılar. Tarihin yeniden yazılması, Katolik Kilisesi'nin Cizvitlerinin ayırt edici bir özelliğidir ve tarihî revizyonculuk, Laodikya Adventist tarihçilerinin adeta başlıca uğraşı olmuştur. Bugünlerde Laodikya Adventist "tarihçiler" tarafından Minneapolis'teki Genel Konferans oturumu hakkında yazılanlar, tarihî revizyonculuğun klasik bir örneğidir.

O konferanstaki isyancılardan birkaçı sonunda tövbe etmiş olabilir, ancak kuralın istisnası kuralı geçersiz kılmaz. Kora, Datan ve Aviram'ın isyanı tekrarlanmakta olduğundan, Kardeş White'a orada kalıp toplantıyı kayda geçirmesi emredildi. Adventist tarihçilerin tanıklığı imanla aklanma mesajının anlaşılıp anlaşılmadığına, reddedilip reddedilmediğine ya da sonrasında kabul edilip edilmediğine göre kurmaları, Kora, Datan ve Aviram'la örneklenen bir isyan hakkında ilhamla verilmiş tanıklığı görmezden gelmektir.

Musa'nın kaydına göre, o üç isyancıdan hangisi daha sonra tövbe etmiş ve Musa ile birlikte liderliğe geri kabul edilmiştir?

Korah, bu hareketin başını çeken kişi, Levi soyundandı; Kohath ailesine mensuptu ve Moses'in kuzenydi; yetenekli ve nüfuz sahibi biriydi. Tapınak çadırına hizmetle görevlendirilmiş olmasına rağmen, konumundan hoşnutsuz olmuş ve kâhinlik onuruna göz dikmişti. Eskiden her ailenin ilk doğan oğluna düşen kâhinlik görevinin Aaron'a ve ev halkına verilmesi

kıskançlık ve hoşnutsuzluğa yol açmıştı; Korah da bir süredir Moses ile Aaron'un otoritesine gizlice karşı çıkıyordu, ancak açık bir isyan eylemine cüret etmemişti. Sonunda hem sivil hem de dinî otoriteyi devirmeyi amaçlayan cüretkâr bir plan tasarladı. Kendisine yandaş bulmakta zorlanmadı. Tapınak çadırının güney tarafında, Korah ile Kohathlıların çadırlarının yakınında, Reuben oymağının ordugâhı vardı; bu oymağın iki önderi olan Dathan ile Abiram'ın çadırları da Korah'inkine yakındı. Bu önderler onun hırslı planlarına kolayca katıldılar. Jacob'un en büyük oğlunun soyundan geldiklerinden, sivil otoritenin kendilerine ait olduğunu iddia ettiler ve kâhinliğin onurlarını Korah ile paylaşmaya karar verdiler.

Halk arasındaki duygu durumu Korah'ın planlarının işine geldi. Hayal kırıklıklarının acısı içinde, eski kuşku, kıskançlıkları ve nefretleri geri dönmüş, şikâyetleri yine sabırlı önderlerine yönelmişti. İsraililer, ilahi rehberlik altında oldukları gerçeğini sürekli gözden kaçırıyorlardı. Antlaşma Meleği'nin onların görünmez önderi olduğunu, Mesih'in varlığının bulut sütunuyla örtülü olarak önlerinden gittiğini ve Musa'nın bütün talimatlarını O'ndan aldığını unutmışlardı.

"Çölde hepsinin ölmeleri gerektiğine dair o korkunç hükme boyun eğmek istemiyorlardı; bu yüzden de onlara önderlik edenin ve haklarında hükmü bildirenin Tanrı değil Musa olduğuna inanmak için her türlü bahaneye sarılmaya hazır dılar. Yeryüzündeki en alçakgönüllü insanın en iyi çabaları bile bu halkın dikbaşlılığını bastıramadı; ve önceki inatçılıklarına karşı Tanrı'nın hoşnutsuzluğunun izleri dağılmış saflarında ve eksilen sayılarında hâlâ gözlerinin önünde durmasına rağmen, ibret almadılar. Yine ayartıya yenik düştüler." Atalar ve Peygamberler, 395, 396.

Laodikya Adventizmi 1856'da başladı ve 1863'te yasal olarak tescil edilen Laodikya Adventist Kilisesi oldu. Daha önceki makalelerde ele alındığı gibi, Laodikya'nın herhangi bir zamanda kurtulacağına dair ilhamlı bir tanıklık yoktur. Durumundan tövbe etmedikçe ve Filadelfya'nın temsil ettiği deneyimi kabul etmedikçe kurtulamaz. Laodikya, Rab'bin ağzından kusulmak suretiyle yargılanan bir halktır. Laodikya Kilisesi'ne gelince, ilhamlı tanıklık onun tıpkı eski İsrail gibi çölde dolaşmaya yazgılı olduğunu belirtir.

Eski İsrail'in isyancılarından hangisi kırk yıl boyunca çölde dolaştı ve sonra Vaat Edilmiş Topraklar'a girdi? Hiç kimse; ve onların dolaşması, modern İsrail'in dolaşmasına örnek teşkil etti.

Korah, Dathan ve Abiram'ın (1888'deki isyanı örnekleyen) isyanı, halkın kırk yıl boyunca çölde dolaşmaya mahkûm edildiğine dair hükmü kabul etmeye isteksiz olmalarına dayanıyordu. 1888'deki isyan ise, önderliğin, onları Laodicea olarak tanımlayan ve itaatsizlikleri nedeniyle daha pek çok yıl çölde dolaşmaya hükmeden beyanı reddetmesine dayanıyordu.

A. T. Jones ve E. J. Waggoner'ın bize verdiği mesaj, Tanrı'nın Laodikya kilisesine mesajıdır ve gerçeğe inandığını iddia edip de Tanrı'nın verdiği ışığı başkalarına yansıtmayan herkesin vay haline. 1888 Materyalleri, 1053.

1888'de halkın koruyucuları olması gereken ihtiyarlar, kendilerinin "zengin ve malları artmış" olduklarına inanıyorlardı. 1888'den önce bu durumu neyin ortaya çıkardığını bir sonraki yazıda ele alacağız.

Ruhum, ışık ve hakikate sahip olmuş bazı kimselerin Şeytan'ın aldatmalarını ne kadar çabuk kabul ettiklerini ve sahte bir kutsallıkla büyülendiklerini gördükçe çok kederleniyor. İnsanlar, peygamberlikte belirtildiği üzere konumumuzu anlayabilelim diye Rab'bin belirlediği sınır taşlarından yüz çevirdiklerinde, nereye gittiklerini bilmeden gidiyorlar.

Gerçek bir isyanın hiç düzelebilir olup olmadığını sorguluyorum. Atalar ve Peygamberler'de Korah, Dathan ve Abiram'ın isyanını inceleyin. Bu isyan, iki kişiden fazlasını kapsayacak kadar genişlemişti. Topluluğun ün sahibi iki yüz elli önderi tarafından yönetiliyordu. İsyanı doğru adıyla, dinden dönmeyi de doğru adıyla anın ve sonra, Tanrı'nın eski halkının rahatsız edici tüm yönleriyle birlikte yaşadığı deneyimin tarihe geçsin diye sadakatle kayda geçirildiğini düşünün. Kutsal Yazılar şöyle bildirir: "Bu şeyler ... dünyanın sonlarının geldiği bizler için uyarı olsun diye yazıldı." Ve eğer gerçeğin bilgisine sahip erkekler ve kadınlar, Büyük Önderlerinden o kadar uzak düşmüşlerse ki dinden dönme hareketinin büyük önderini alıp ona "Doğruluğumuz Mesih" adını verecek hale gelmişlerse, bu, gerçeğin madenlerine derinlemesine inmemiş olmalarındandır. Değerli cevheri adı maddeden ayırt edemiyorlar.

Tanrı'nın Sözü'nde, kendi sapkın öğretileriyle aranızı sızacak ve mümkünse seçilmişleri bile aldatacak sahte peygamberlere ilişkin bolca verilen uyarıları okuyun. Bu uyarılar ortadayken, kilise neden sahte ile gerçeği ayırt edemiyor? Bu şekilde herhangi bir yolla saptırılmış olanların Tanrı'nın önünde alçalması ve içtenlikle tövbe etmesi gerekir; çünkü bu kadar kolayca aldatılmışlardır. Gerçek çobanın sesini yabancıнын sesinden ayırt edemediler. Böyle olanların hepsi deneyimlerinin bu bölümünü gözden geçirin.

Yarım yüzyılı aşkın bir süredir Tanrı, kendi ruhunun tanıklıkları aracılığıyla halkına ışık veriyor. Bunca zamandan sonra, Bayan White'ı sahtekâr ve aldatıcı ilan edip bütün imanlılar topluluğunu aldaniştan kurtarmak, birkaç erkeğe ve onların eşlerine mi kaldı? 'Onları meyvelerinden tanıyacaksınız.'

Tanrı'nın onlara verdiği bütün delilleri görmezden gelebilen ve o nimeti bir lanete dönüştürenler, kendi ruhlarının selameti için titremelidir. Tövbe etmedikçe şamdanları yerinden kaldırılacaktır. Rab'be hakaret edildi. Birinci, ikinci ve üçüncü meleklerin mesajlarının gerçeğin sancağı, yerde süründürülmüştür. Bekçilerin bu şekilde halkı saptırmasına göz yumulursa, Tanrı, sürüsüne ne tür azık verildiğini keşfetmek için gerekli keskin basiretin eksikliğinden dolayı bazı canları sorumlu tutacaktır.

Dinden dönmeler oldu ve Rab, O'nun halkının, soylu Veriyalılarının yaptığı gibi bu şeylerin böyle olup olmadığını görmek için Kutsal Yazıları kendileri araştırmak yerine insanların sözlerine dayandıklarında ne kadar kolay yanıltılacaklarını göstermek için geçmişte bu nitelikteki olayların gelişmesine izin verdi. Ve Rab, böyle şeylerin gerçekleşeceğine dair uyarılar verilebilin diye bu tür şeylerin meydana gelmesine izin verdi.

İsyan ve dinden dönme, soluduğumuz havanın ta kendisinde. İmanla çaresiz ruhlarımızı Mesih'e bağlamadıkça onlardan etkileneceğiz. İnsanlar şimdi bu kadar kolay saptırılıyorsa, Şeytan Mesih'in kişiliğine bürünüp mucizeler yaptığında nasıl ayakta duracaklar? O zaman—aslında yalnızca Şeytan Mesih'in kişiliğine bürünmüş ve görünüşte Mesih'in işlerini yapıyorken Mesih olduğunu iddia ettiğinde—onun aldatmalarından kim etkilenmeden

kalacak? Tanrı'nın halkını sahte mesihlere bağılılıklarını sunmaktan ne alıkoyacak? 'Onların peşinden gitmeyin.'

Öğretiler açıkça anlaşılmalıdır. Gerçeği vaaz etmek üzere kabul edilen kimseler sağlam bir çapaya bağılı olmalıdır; o zaman gemileri fırtına ve kasırgaya dayanacaktır, çünkü çapa onları sıkıca tutar. Aldatmalar artacak ve biz isyanı doğru adıyla adlandırmalıyız. Tüm zırhla kuşanmış olarak ayakta durmalıyız. Bu çatışmada yalnızca insanlarla değil, egemenlikler ve güçlerle karşılaşyoruz. Et ve kana karşı güreşmiyoruz. Kiliselerimizde Efesliler 6:10-18 dikkatle ve etkileyici bir biçimde okunsun. Notebook Leaflets, 57, 58.